

то главната армия, нашествующата армия, не би се вмъкнала въ този капанъ. Доказателство за това е, че генералъ Циммерманъ, който бѣше натоваренъ да навлѣзне въ Добруджа, не направи ни стѣпка напрѣдъ отъ Трояновия валъ. Сердаря мислеше, че цѣльта на този руски отрядъ е заемането на Варна и желѣзнопътната линия. Той забравяше че, за изпълнението на тази операция, на руситѣ щѣше да трѣбва да се вмъкнатъ въ района на нашитѣ укрѣпени лагери и че за едничкото удоволствие да иматъ Варна, да имобилизиратъ цѣли армии! И каква полза за руситѣ съ завладяването на Варна, която не бѣше тѣхната главна цѣль на дѣйствието? а ние, отъ какво бихме се лишили, щомъ като веднажъ бихме се рѣшили всячески да обърнемъ войната въ послѣдователни обсади? Ако погледнемъ на картата, никакъ не е трудно да се убѣдимъ, че нашата «ахилесова пета» бѣше района между Русчукъ и Рахово; за Видинъ ние не говоримъ, защото насочвайки се къмъ него, руситѣ щѣха да извършатъ единъ отъ най-опаснитѣ маршове, като биха се отдалечили отъ своята база и биха позволили на единъ смѣлъ и прѣдприемчивъ противникъ да дѣйствува върху тѣхната комуникационна линия.

Сжщата-же опасностъ, а слѣдователно и сжщитѣ разсжждения трѣбваше да покажатъ на сердаря, че дѣйствителната переправа ще стане между Рахово и Русчукъ, но още по-вѣрно — и пакъ по сжщитѣ причини — между Русчукъ и Никополъ. По този начинъ, грамадната отбранителна рѣчна линия, би се съкратила и би се прѣобърнала въ единъ участъкъ само отъ около 150 километра дългъ, което нѣмаше вече да бжде тѣй злѣ, макаръ че пакъ можеше да се мисли, че даже и при такива намалени размѣри на от-